

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 56EK/1941/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123380399
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslava Slaninová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6123380399.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739 proti povinným: 1./ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Tisovec a 2./ C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, XXX XX E. o vymoženie 3.503,01 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Eleonóra Nosková, so sídlom exekútorského úradu Robotnícka 4, 974 01 Banská Bystrica, pod sp. zn. 255EX 667/23, o návrhu povinného v 2./ rade na zastavenie exekúcie taktó

rozhodol:

I. Súd návrh povinného v 2./ rade na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietá.

II. Oprávnený má nárok na náhradu trov exekučného konania voči povinnému v 2./ rade v súvislosti s návrhom povinného v 2./ rade na zastavenie exekúcie vo výške 93,71 eur, o ktorom súd rozhodne vydaním dodatku k povereniu po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu prostredníctvom právneho zástupcu dňa 09.08.2023 domáhal od povinného vymoženiu 3.503,01 eur s príslušenstvom na základe exekučných titulov – Rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 13Csp/49/2020 zo dňa 11.05.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.02.2022 a vykonateľnosť dňa 26.03.2022 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 12CoCsp/33/2021 zo dňa 16.12.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.02.2022 a Uznesenia Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 13Csp/49/2020 zo dňa 06.10.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.11.2022 a vykonateľnosť dňa 08.11.2022 (ďalej v texte len ako „exekučné tituly“).

2. Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a priložených príloh vydal dňa 22.08.2023 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Eleonóre Noskovej, so sídlom exekútorského úradu Robotnícka 4, 974 01 Banská Bystrica (ďalej v texte len ako „súdny exekútor“), ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 255EX 667/23. Poverený súdny exekútor vydal dňa 28.08.2023 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému v 2./ rade doručené dňa 04.09.2023. Dňa 06.09.2023 bol súdnemu exekútorovi v zákonom stanovenej lehote doručený návrh povinného v 2./ rade na zastavenie exekúcie. Súdny exekútor predložil súdu dňa 22.09.2023 návrh povinného v 2./ rade na zastavenie exekúcie spolu s prílohami. Súdny exekútor sa okrem priebehu doručovania zásielok k návrhu povinného v 2./ rade na zastavenie exekúcie nevyjadril.

3. Povinný v 2./ rade v návrhu na zastavenie exekúcie okrem iného uviedol, že ide voči nemu o vymáhanie neexistujúcej pohľadávky, pričom pred tromi rokmi povinného v 2./ rade upozornili, že nespláca dlh voči banke Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej v texte len ako „Slovenská sporiteľňa, a.s.“) a že v tom čase sa povinný v 2./ rade

dozvedel, že nie je ručiteľom, ale spoludžníkom povinného v 1./ rade. Povinný v 2./ rade ďalej vo svojom návrhu opísal ako prebiehalo uzatváranie zmluvy medzi bankou F. F., G. na jednej strane a na strane druhej medzi povinnými v 1./ a 2./ rade. Povinný v 2./ rade vo svojom návrhu takisto opísal priebeh pojednávania na Okresnom súde Rimavská Sobota, pričom v závere návrhu na zastavenie exekúcie povinný v 2./ rade uviedol, že okrem opatrovateľského príspevku nemá absolútne nič, len 90,00 eur na celý mesiac.

4. Oprávnený sa k návrhu povinného v 2./ rade na zastavenie exekúcie vyjadril dňa 22.09.2023 prostredníctvom právneho zástupcu, pričom vo svojom vyjadrení okrem iného uviedol nasledovné cit.: „Oprávnený zastáva názor, že povinný neuviedol žiadnu skutočnosť a nepredložil žiaden dôkaz spochybňujúci vymáhaný nárok. Predmetom tvrdení povinného môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, avšak ich spoločným znakom je to, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu.“ Oprávnený citujúc ustanovenia § 61n ods. 1 a § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len ako „Exekučný poriadok“) uviedol, že povinný nepreukázal splnenie ani jednej z podmienok uvedených v citovaných ustanoveniach. Oprávnený vo svojom vyjadrení ďalej uviedol že cit.: „K predmetnej veci uvádzame, že povinný nepreukázal splnenie ani jednej z podmienok uvedených vo vyššie citovaných ustanoveniach. Vzhľadom na to, že zo strany povinného nedošlo k úhrade dlžnej sumy v zmysle právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v zmysle zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na vyššie uvedené nesúhlasíme so zastavením exekúcie. Oprávnený zároveň dodáva, že vo vzťahu medzi veriteľom (oprávneným) a dlžníkom (povinným) v exekučnom konaní je jedno aké ma postavenie dlžník (povinný) či je to ručiteľ alebo spoludžník. Pohľadávku vymáha rovnako ako od ručiteľa tak aj od spoludžníka, nie je v tom žiadny rozdiel. Rozdiel je v postavení medzi dlžníkom a ručiteľom, kedy si ručiteľ môže od dlžníka vymáhať dlhované peňažné plnenie ktoré zaplatil za dlžníka. Vo vzťahu dlžníka a spoludžníka to tak nie je.“ Oprávnený si zároveň v závere svojho vyjadrenia vyčíslil účelne vynaložené trovy vo výške 93,71 eur, ktoré pozostávajú z jedného úkonu právnej služby vo výške 78,69 eur s DPH a z jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby vo výške 15,02 eur s DPH za rok 2023.

5. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

6. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu.

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich

pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

11. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

12. Podľa § 511 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej v texte len ako „Občiansky zákonník“), ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

13. Podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

14. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a nebol dobrovoľne splnený.

15. Exekučné konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína sa výlučne na návrh oprávneného, ktorý je procesne legitímovaný podať návrh na vykonanie exekúcie, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť, ktorá mu vyplýva z exekučného titulu. Exekučný súd v štádiu rozhodovania o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, respektíve vydania rozhodnutia o odmietnutí či zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie posudzoval požadované náležitosti návrhu na vykonanie exekúcie, priloženie exekučného titulu opatreného doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu a skutočnosť, či sú oprávnený a povinní osobami uvedenými v exekučnom titule. Po preskúmaní návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súd nezistil dôvody vedúce k odmietnutiu alebo zamietnutiu návrhu, v dôsledku čoho vydal poverenie na vykonanie exekúcie.

16. Exekučný poriadok proti prebiehajúcej exekúcii umožňuje povinnému uplatniť inštitút procesnej obrany podaním návrhu na zastavenie exekúcie, ktorým povinný vyvoláva spor medzi oprávneným a povinným o vyriešenie otázky dôvodnosti a prípustnosti prebiehajúcej exekúcie a ktorého účelom je zastavenie exekúcie z taxatívnych dôvodov vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný má možnosť namietat všetky skutočnosti, ktoré sú dôvodom na zastavenie exekúcie, pričom ide najmä o tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré sú povinnému známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie.

17. Exekučný súd po preskúmaní návrhu povinného v 2./ rade na zastavenie exekúcie konštatuje, že návrh povinného v 2./ rade bol podaný v zákonom stanovenej pätnásťdňovej lehote podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku a takto podaný návrh má odkladný účinok. Súd po oboznámení sa s návrhom povinného v 2./ rade na zastavenie exekúcie, ako aj vyjadrením oprávneného konštatuje jeho nedôvodnosť, nakoľko povinný v 2./ rade v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by viedli k zastaveniu exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

18. Exekučný súd dáva do pozornosti skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument povinného uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného, nakoľko tieto súd nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie návrhu na zastavenie exekúcie.

19. Exekučný súd k tvrdeniu povinného v 2./ rade, že voči nemu ide o vymáhanie neexistujúcej pohľadávky, pričom pred tromi rokmi povinného v 2./ rade upozornili, že nespláca dlh voči banke Slovenská sporiteľňa, a.s. uvádza, že predmetné tvrdenie povinného v 2./ rade nebolo doložené žiadnymi vecnými dôkazmi, ktoré by popierali existenciu záväzku povinného voči oprávnenému. Exekučný súd ďalej uvádza, že dôkazné bremeno spočívajúce vo všeobecnej povinnosti každého účastníka konania preukázať bez akýchkoľvek pochybností pravdivosť svojich tvrdení, teda v predmetnom konaní existenciu takej skutočnosti, ktorej možno podľa ustanovení hmotného práva prisúdiť právne účinky spôsobujúce zánik oprávneným vymáhaného nároku, respektíve iného dôvodu zastavenia exekúcie, zaťažuje v exekučnom konaní účastníka konania v procesnom postavení povinného. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva postihuje toho z účastníkov, v ktorého záujme je, aby určitá skutočnosť tvrdená účastníkom konania bola v konaní preukázaná v takom rozsahu, aby ju súd uznal za pravdivú. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, teda povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení, je vecou povinného a to vo vzťahu k tým skutočnostiam, ktoré tvrdí a z ktorých by v konaní bolo možné vyvodiť pre neho priaznivé právne dôsledky. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na skutočnosť, že podstatnou náležitosťou návrhu na zastavenie exekúcie je jednak povinnosť tvrdenia a zároveň dôkazná povinnosť, pričom ich nedodržanie sa prejavuje v procesnej ujme povinného, ktorou je nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej.

20. Exekučný súd k tvrdeniu povinného v 2./ rade, že sa pred tromi rokmi dozvedel, že nie je ručiteľom, ale spoludlžníkom povinného v 1./ rade uvádza, že v zmysle predmetných exekučných titulov boli povinní v 1./ a 2./ rade zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť oprávnenému istinu vo výške 3.503,01 eur spolu s príslušenstvom s tým, že plnením jedného zo žalovaných (v tomto konaní povinných) zaniká v rozsahu plnenia povinnosť plniť druhého žalovaného (v tomto konaní povinného). Exekučný súd v súvislosti s uvedeným poukazuje na skutočnosť, že povinní boli zaviazaní na to isté plnenie spoločne a nerozdielne, pričom ide o tzv. solidárny dlh a teda oprávnený môže od ktoréhokoľvek z nich požadovať celé plnenie s tým následkom, že len čo niektorý povinný splní celý nárok vymáhaný v exekúcii, oslobodí tým aj druhého povinného. Exekučný súd ďalej uvádza, že spoločne znamená, že všetci povinní zodpovedajú za jedného, a preto vo vzájomnom vzťahu medzi povinnými, ak jeden nemôže splniť, jeho podiel sa rozdelí na ostatných, lebo aj oni sú zaviazaní na to isté a celé plnenie. Nerozdielne znamená, že každý zodpovedá za všetkých, a preto ten, od ktorého oprávnený požaduje celé plnenie, nemôže žiadať, aby sa dlh rozdelil a aby sa jednotlivé časti požadovali od jednotlivých povinných, teda musí splniť celý dlh. Exekučný súd poukazuje na možnosť povinného uplatniť od ostatných povinných následný regres, ktorý spočíva v tom, že ak povinný splní celú pohľadávku alebo viac ako na neho pripadalo, môže od ostatných povinných požadovať náhradu podľa podielov.

21. Exekučný súd k namietanému priebehu uzatvárania zmluvy ako aj k základnému konaniu uvádza, že návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom a exekučný súd nemožno považovať za odvolací súd či súd dovolací, v ktorých právomoci je preskúmavanie vecnej správnosti rozhodnutia v základnom konaní. Úlohou exekučného súdu je zabezpečiť vymožitelnosť práva. Návrh na zastavenie exekúcie má smerovať proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu, čo znamená, že dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie môže byť existencia tých skutočností, ktoré nastali až po jeho vzniku. Ak by existovali pred vznikom exekučného titulu, nie je možné ich uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Predmetom rozhodovania exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a nie rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v základnom konaní. Skutočnosti uvedené povinným nastali pred vznikom exekučného titulu, z uvedeného dôvodu mali byť zo strany povinného namietané v základnom konaní. Súd s poukazom na uvedené je viazaný právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu a nie je v jeho kompetencii rozhodnutie všeobecného súdu vecne posudzovať.

22. Exekučný súd v súvislosti s tvrdením povinného v 2./ rade, že nič nevlastní dáva do pozornosti, novelu Exekučného poriadku účinnú od 01.04.2017, v zmysle ktorej inštitút zastavenia exekúcie za súčasne platnej a účinnej právnej úpravy je zakotvený v ustanoveniach § 61k a § 61n Exekučného poriadku. O zastavení exekúcie z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súd a z dôvodov ustanovených v § 61n ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie. Súd o zastavení exekúcie rozhodne, napr. ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo ak bol exekučný titul zrušený alebo je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné,

alebo ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Zmena vykonaná vyššie uvedenou novelou Exekučného poriadku nastala aj v otázke posudzovania nemajetnosti povinného ako dôvodu vedúceho k zastaveniu exekúcie, kým podľa Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 obligatórne rozhodoval o zastavení exekúcie v prípadoch nemajetnosti povinného súd, od 01.04.2017 toto rozhodovanie prešlo do kompetencie súdneho exekútora povereného vykonaním exekúcie. Súdny exekútor tak v zmysle ustanovenia § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku vydá upovedomenie o zastavení exekúcie v prípade exekúcie vedenej na majetok fyzickej osoby, ak sa do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora. Proti uvedenému upovedomeniu Exekučný poriadok pripúšťa podanie námietok účastníkov konania v zákonnej pätnásťdňovej lehote od jeho doručenia, pričom exekučné konanie sa končí doručením upovedomenia o zastavení exekúcie súdu za predpokladu, že námietky podané neboli. Preto ak povinný v návrhu na zastavenie exekúcie poukazuje na nepriaznivú finančnú situáciu a nemajetnosť ako dôvod, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená, exekučný súd uvádza, že posúdenie nemajetnosti povinného a teda dôvodu vedúceho k zastaveniu exekúcie spadá v zmysle vyššie uvedeného do rozhodovacej činnosti súdneho exekútora povereného vykonaním exekúcie, ktorý po vykonaní všetkých zákonných postupov pre zisťovanie majetku povinného môže dospieť k záveru, že je tu daný dôvod zastavenia exekúcie a to z dôvodu, že nebol zistený majetok alebo príjmy povinného, ktoré by podliehali exekúcii a ktoré by postačovali aspoň na úhradu trov exekútora, v čoho dôsledku súdny exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie a jeho doručením súdu sa exekúcia zastavuje.

23. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a zo skutočnosti, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

24. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

25. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

26. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pripísať.

27. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

28. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej v texte len ako „vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

29. Základným predpokladom pre priznanie nároku na náhradu trov účastníkovi konania je úspech vo veci. Zásada úspechu vo veci sa uplatní tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť

účelne vynaložené trovy exekúcie úspešnému účastníkovi. V posudzovanom prípade bol neúspešným účastníkom povinný, keďže súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 93,71 eur. Súd v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami Exekučného poriadku priznal oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s jeho vyjadrením k návrhu povinného na zastavenie exekúcie spočívajúci v trovách právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby v celkovej výške 93,71 eur s DPH (jeden úkon právnej služby vo výške 65,57 eur + jeden režijný paušál vo výške 12,52 eur + 20 % DPH), pričom súd vychádzal z tarifnej hodnoty veci vo výške 3.503,01 eur. Po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia súd vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.